

salismus, Föderalismus und die Architektur der europäischen Integration, ed. N. Wenturis, München 1994; *Brentano und die Anfänge der philosophischen Bildung von Masaryk*, T. G. Masaryk a střední Evropa, ed. R. Pražák, 1994; *T. G. M. jako sociolog*, „Sebevražda a Masarykova filozofie náboženství“, Tomáš Garrigue Masaryk a sociologie, 1994; *Fischerův svár s Masarykem*. J. L. Fischer a počátky brněnské Sociologické revue, Hledání řádu skutečnosti, ed. J. Gabriel, 1994; *T. G. M.: Náboženství jako osobní vztah k řádu*, Náboženská dimenze Masarykova myšlení 1995; *Filozofické myšlení T. G. Masaryka. Návraty k T. G. Masarykovi. Proměny marxistické filozofie*, Česká filozofie ve 20. stol., ed. J. Gabriel, L. N., J. Zouhar, 1995. ČP *Die Entfremdung bei Marx und der entfremdete Marx*, SPFFBU 1965, B 12; *T. G. Masaryk v českém myšlení*, FČ 1966; *K problému vědy v marxismu a v soudobé nemarxistické filosofii*, FČ 1967; *Der Mensch als Zentralthema der Gesellschaftswissenschaften*, SPFFBU 1967, B 14; *K interpretaci sovětské filosofie dvacátých let*, Filozofia 1967; *Masarykova filosofie jako aktuální minulost*, Filozofia 1967; *Masaryk jako sociolog*, Sociologický časopis 1968; *Strukturalismus a spor o filosofii marxismu*, Orientace 1968; *Strukturalismus a filosofie*, FČ 1969; *Fenomén Ruska v Masarykově filosofii*, Slovanský přehled 1969; *Philosophie und Sozialkritik im Marxismus*, Wiener Jahrbuch für Philosophie 1969; *Bláha a Mukařovský: setkání sociologického a literárněvědného strukturalismu*, SPFFBU 1992, B 39; *Thomas G. Masaryk: neue Deutungen seiner Philosophie*, Mesothese 1993; *Životní trajektorie jako filozofický, sociologický a etický problém*, Host 1993; *Evropský dům jako budova a jako domov — od partikularismu k emergentnímu univerzalizismu*, SPFFBU 1994, B 41; *Filozofie šikmého střihu*, Host 1995.

Kdo je kdo. Praha 1991; K 60 narozeninám L. N., SPFFBU 1989–90, B 36–37; J. Zumr: L. N., FČ 1995.

K nedožitým osmdesátinám Josefa Macháčka

Na letošní rok připadá významné výročí narozenin profesora filozofie PhDr. et JUDr. Josefa Macháčka (4. 12. 1917 v Brně — 12. 7. 1984 v Brně), někdejšího člena a také vedoucího katedry filozofie FF MU. Pro mnohé z těch, kteří mají jeho osobnost v živé paměti, ztělesňuje typ vpravdě sokratovského filozofa, ochotně naslouchajícího, pomáhajícího a v inspirujících přednáškách i studentských debatních kroužcích rozdávajícího své bohaté vědomosti. Studovat začal na Masarykově univerzitě (na právnické a filozofické fakultě) ještě před válkou, pokračovat ovšem mohl až po osvobození. Prvé dva roky poslouchal na katedře filozofie především přednášky a prosemináře J. L. Fischera,¹ J. Tvrdeho² a I. A.

¹ J. L. Fischer (1894–1973) přednášel v Brně dějiny filozofie již od r. 1930, nejprve jako docent, v l. 1935–52 a 1957–59 jako profesor dějin filozofie a sociologie; 2. světovou válku prožil v Holandsku.

² Josef Tvrdý (1877–1942) přednášel na FF MU dějiny filozofie v l. 1922–38.

Bláhy,³ v l. 1947–48 pobýval na univerzitě v Edinburgu; r. 1949 na FF úspěšně završil svá studia doktorátem filozofie, na právnické fakultě doktorátem práv.

Rádi bychom tentokráte připomněli Macháčkovu památku poněkud netradičně. Před časem jsme náhodou objevili rukopis jeho práce z dějin filozofie, psané do semináře J. L. Fischera. Ze vzpomínek brněnského historika a hudebního vědce PhDr. Lubomíra Peduzziho, který dosud rukopis opatroval, se dozvídáme, že J. L. Fischer jej předal Macháčkovi po svém návratu z ciziny, pravděpodobně v létě 1945, pochází tedy zřejmě z doby před uzavřením vysokých škol. Tato studentská práce mající formu platonského dialogu vykazuje již po formální i obsahové stránce mimořádný filozofický talent svého autora a předjímá Macháčkův celoživotní zájem o anglickou empirickou filozofii, především o dílo Lockovo. Dodejme ještě, že od r. 1951 působil J. Macháček na katedře filozofie FF jako odborný asistent, od 1955 jako docent dějin filozofie a logiky, od 1962 jako profesor. S J. L. Fischerem se na katedře filozofie znovu setkával v l. 1957–59, když svému někdejšímu učiteli, který musel odejít na „odpočinek“, umožnil znovu na čas přednášet.

(hp)

JOSEF MACHÁČEK

KAPILA. DIALOG O PRIMÁRNÍCH A SEKUNDÁRNÍCH KVALITÁCH LOCKOVÝCH

Sankara: Dobrý den, příteli. Nesu Vám knihu, která na mě udělala nesmírný dojem. Je to Berkeleyho Pojednání o základech lidského poznání.

Kapila: S křížkem po funusu, můj drahý Sankaro. Četl jsem tyto moudrosti již před Vámi a rád bych opravdu věděl, co se Vám tolik na nich líbí.

Sankara: Je těžko říci: líbí. Pravda se přijímá i tehdy, nelíbí-li se. A věřím, že i Vy, nevyhlášený realisto, jste se pořádně zamyslel nad jasnými důkazy Lockova kritika.

Kapila: Ano, ovšem. Ale především mě nenazývejte realistou. Či snad myslíte o každém, kdo neuznává Váš či jiný monistický spiritualismus, že musí být realistou? Za druhé Vás prosím, abyste mně vysvětlil motivy Berkeleyho idealistické revoluce. Doufám, že nepřijímáte jeho kritiku tělesné substance a její odbojný předzpěv proti abstraktním ideám s tím nevinným předpokladem, že Berkeleymu jde jen o vymýcení mýtů ve vědě a ve filosofii.

Sankara: Vím, dobře vím, že účelem „Principů“ je restaurace Boha. Ale nemyslím, že by Berkeley ve svém postavení božího advokáta zkrivil nějak

³ I. A. Bláha (1879–1960) učil na FF MU od r. 1919 sociologii (nejprve jako docent, r. 1921 jako mimořádný, od 1925 řádný profesor. Založil tu sociologický seminář, který pravděpodobně navštěvoval i J. Macháček.